

regizorul și animatorul ei. Am cunoscut și iubit în Iancovescu cel mai desăvârșit, mai generos partener, care, în scenă, se uita pe sine căutînd să valorifice calitățile începătorilor de talent. Nu toți actorii au aceeași generozitate cu partenerii lor. Am cunoscut actori mari, oameni foarte agreabili în viață, care pe scenă nu suportă succesul partenerului, născocind fel de fel de trucuri pentru a-i „mînca” efectele: tușesc sau te îngină cînd îți spui poanta, te silesc să te întorci cu spatele la public exact în momentul cînd ar trebui să fii cu fața, fac anumite gesturi care atrag atenția publicului în momentul cînd tu ai de lansat o replică de comedie, ca să oprească

aplauzele la scenă deschisă. Iancovescu nu făcea nimic din toate astea, ba dimpotrivă, se estompa pe sine pentru a-și pune în valoare partenerul, el, care alerga după succesul imediat cu orice preț. Am admirat puternica lui personalitate, inteligența vie, verva scilpitoare, unică pînă la el, și am rămas pentru totdeauna buni prieteni, chiar dacă nega uneori succesele mele, din dorința de a face o glumă, de a stîrni hazul interlocutorilor care-l înconjurau în șuetele lui de la cafenea. Mă necăjeau cîteodată remarcile lui, dar de supărat, nu m-am supărat pe Puiu, niciodată...

*„Rampă”,
acum 50
de ani,
august 1936*

Pe caniculă, Păstorel Teodoreanu bea **Vin și apă** (noul volum de epigrame și stanțe satirice). ● Vrînd-nevrînd, actorii se întorc la teatre. Încep repetițiile pentru noua stagiune. N. Brancomir declară ingenuu: „Am «făcut» toată Italia... Am intrat prin talpă și am ieșit prin urechea cizmei italiene”. ● Pentru toamnă, bunul gospodar Sică Alexandrescu s-a asigurat cu... două teatre, **Comedia** și **Vesel**. Tănase bate și el palma cu proprietarii **Teatrului Vox** pentru stagiunea de iarnă a **Cărăbușului**. În curînd, nea Costică „ține concurs” pentru completarea trupei de balet... ● Conservatorul de Muzică, Coregrafie și Artă Dramatică primește înscrieri. Talent să ai, că

profesori sînt: Cella Delavrancea (pian), Florica Cristoforeanu, Niculescu-Basu (canto), Theodor Rogalski (teorie și solfegiu), Gogu Georgescu, Ionel Perlea (dirijorat), V. Maximilian (dramă și comedie), Tudor Vianu (estetică). Ion Marin Sadoveanu (istoria universală a dramei și teatrului). Puține conservatoare europene pot etala atîtea strălucite cadre didactice... ● În trupa soților Bulandra: G. Storin, Dina și Tantzî Cocea, Ion Talianu, Al. Finți, Fory Etterle, V. Maximilian, I. Manta. ● **Alhambra** lui N. Vlădoianu și N. Constantinescu se mută pe scena care-i va pecetlui celebritatea: la **Teatrul Excelsior** (în spatele Poștei Centrale — **Teatrul de Comedie** de azi!) ● La Opera Română din Cluj, se repetă **Fata de la Cozia** de Emil Montîja, încă o biruință a muzicii românești. ● Dramaturgul ceh Karel Čapek îi mărturisește lui George Sbircea: „Cunosc lirica lui Arghezi doar din cîteva fragmente apărute ici-colo în traduceri. Cred totuși despre el că e un mare spirit european și

dacă ar fi avut norocul să scrie într-o limbă universală ar fi astăzi alături de cei mai mari poeți”. ● La inaugurarea repetițiilor de la **Teatrul Comedia**, Mișu Fotino senior „își dădăcește băiețașul pe care l-a adus ca să vadă «parada» — și drăgălașul copilaș se bucură de tot ce vede”. Și, de... 50 de ani, „drăgălașul copilaș” n-a mai ieșit din teatru! ● La **Teatrul Național**, o emoționantă preluare a torței. G. Calboreanu repetă în **Apus de soare**. Încă un rol al meșterului Nottara lăsat „moștenire”... ● Și Ion Finteșteanu se va impune într-o partitură clasică, **Avarul**. Actorul se va ilustra, prin ani, drept unul dintre cei mai dotați interpreți ai lui Molière la noi. ● George Vraca și Elvira Godeanu, un cuplu ideal pentru simțirea noastră romantică, repetă **Troilus și Cresida**. ● În revista al cărei critic literar este, **Adevărul literar și artistic**, G. Călinescu publică fragmente din **Istoria literaturii române** „care trebuie să apară curînd”. Să mai așteptăm cinci ani!

I. N.